



Պարույր Սևակ

Բարև

- Բ ա՛ր և, -

Մեկ հատիկ այս բառն եմ ասում՝

Կնքված անձնագիր ցույց տալու նման,

Կենսագրություն պատմելու նման,

Կամ հարցաթերթիկ լրացնելու պես:

Եվ կուզենայի՛,

Շա՛տ կուզենայի,

Որ այս բառն իրոք դառնար անձնագիր

Աշխարհո՛ւմ համայն,

Ամենքի՛ համար:

Եվ կուզենայի՛,

Շա՛տ կուզենայի,

Որ նմանապես այս բառը լիներ

Նոր և իրական մի «Բացվի՛ր, Սեզա՛մ»:

- Բ ա՛ր և, -

Ասեիր գնացքին,

Նավին

Կամ օդանավին,

Ու ներս մտնեիր.

«Բարև»-ըդ իբրև տոմսակ ընդունվեր:

- Բ ա՛ր և, -

Ասեիր կնոջն անծանոթ,

Ու նա քեզ սիրեր հենց նո՛ւյն վայրկյանին

Կամ ներումնահայց ժպիտով ասեր,

Թե բարեն՛լ են քեզանից առաջ:

- Բ ա՛ր և, -

Ասեիր, և պարզ երկինքը

Իսկո՛ւյն անձրևեր, եթե պետք է դա:

- Բ ա՛ր և, -

Ասեիր լռակյաց հողին,

Եվ նա ծլարկեր ու հասկավորվեր:

- Բ ա՛ր և, -

Ասեիր մահի՛ն էլ անգամ,

Եվ նա հասկանար, որ քեզ մոտ գալով՝

Ինքը շտապե՛լ,

Շա՛տ է շտապել...

Բա՛րև-ը դառնար իրական ու նոր մի... «Բացվի՛ր, Սեզա՛մ»:

Եվ այն ժամանակ եթե արջին էլ ասեիր

- Բ ա՛ր և, -

Նա էլ միգուցե հենց նույն վայրկյանին

Խաղալիք դառնար մեր մանկան համար

Եվ մի այնպիսի՛ կարգին խաղալիք,

Որ ո՛չ լարվում է, ո՛չ էլ հասարակ բանից փչանում:

Այսպես էլ՝ օձը ծերերի ձեռքին ձեռնափայտ դառնար,

Կոկորդիլոսը դառնար պահարան խաղալիքների,

Կախարան դառնար եղջերուն վայրի,

Եվ փոթորիկը բեմի պարախումբ,

Մարդն էլ՝ Մա՛րդ իրոք...

Անկարելի բան աշխարհում չկա՛,

Եթե աշխարհում իշխում է բարին,

Որ մեր բերանում դարձել է

- Բ ա՛ ը և, -

Ուրեմն՝ անձնագիր ցույց տալու նման,

Կենսագրություն պատմելու նման

Կամ հարցաթերթիկ լրացնելու պես՝

- Բ ա՛ ը և, -

Քե՛զ

Ու

Ձե՛զ,

Ծանոթ-անծանոթ իմ սիրելիներ:

Թո՛ղ անկարելին դառնա կարելի

Աշխարհո՛ւմ համայն,

Ամենքի՛ս համար,

Դառնա կարելի վաղն ու հենց հիմա,

Դառնա կարելի մե՛կ բառով՝

- Բ ա՛ ը և...

19.II.1964թ.

Երևան